

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่วาง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่ เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่วาง ว่าด้วยหลักเกณฑ์การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่วาง และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงตราเทศบัญญัติขึ้นเพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่วาง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒^๑ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่วาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านกาด เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาข้อบังคับ ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่วาง

^๑ ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ (มีผลใช้บังคับ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖)

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือการให้บริการใดๆ เพื่อแสวงหากำไร หรือหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“กิจการสปาเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและสร้างสุขภาพโดยบริการหลักที่จัดไว้ ประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพ และการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนบำบัดและการควบคุมอาหาร โยคะ และการทำสมาธิ การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่น ๆ หรือไม่ได้ โดยทั้งนี้ บริการที่จัดไว้จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะและกฎหมายว่าด้วย วิชาชีพทางการแพทย์และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

“การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้บริการส่งพนักงานไปเลี้ยงและดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุไม่เกิน ๖ ปี ที่บ้านของผู้รับบริการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะประกอบกิจการนั้นจะมีสถานที่รับเลี้ยงเด็กหรือสถานที่ฝึกอบรมพนักงานอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม

“การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้บริการส่งพนักงานไปดูแลผู้สูงอายุ (ที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป) ที่บ้านของผู้รับบริการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะประกอบกิจการนั้นจะมีสถานที่รับดูแลผู้สูงอายุหรือสถานที่ฝึกอบรมพนักงานอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๕ ให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุม ตามเทศบัญญัตินี้

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

- (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง
- (๒) การเลี้ยงสัตว์ เพื่อรีดเอาน้ำนม
- (๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์ และผลิตภัณฑ์

- (๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒) การฟอกหนัง ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ ที่ยังมีได้ฟอก
- (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด
- (๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
- (๗) การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๘) การสะสม หรือการล้างครั่ง

๕.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว
หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การสะสม ปลาจ๋า ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ยกเว้น ผลิตเพื่อบริโภคใน
ครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคใน
ครัวเรือน

(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใด ในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช
ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่
จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนمجี่ ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๘) การผลิตเบะแซ

(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันท์อับ ขนมเปียะ

(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิต เพื่อ
บริโภคในครัวเรือน

(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุ
กระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำนมวัว

(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๖) การคั่วกาแฟ

(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๘) การผลิตผงชูรส

(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๒๐) การตาก การหมัก การดอง ผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภค
ในครัวเรือน

(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง ลำไยแห้ง ลำไยอบแห้ง หรือลำไยผง หรือ
เครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ

(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้น การผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๒๓) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่เย็นอาหาร

(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้น การผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่าย และเพื่อบริโภคใน
ครัวเรือน

(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร ที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

๕.๔ กิจกรรมที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

- (๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ฝ้ายเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่างๆ
- (๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ

๕.๕ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การอัด การสกัด เอาน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง การอบ การรม การสะสม ยางดิบ
- (๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสา쿠 หรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด การกะเทาะ การบด เมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๘) การผลิตใยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึง ด้วยเครื่องจักร
- (๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๕.๖ กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ
- (๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่ หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้น กิจกรรมใน (๑)
- (๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้น กิจกรรมใน (๑)
- (๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจกรรมใน (๑)
- (๕) การขัด การล้างโลหะ ด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจกรรมใน (๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่

๕.๗ กิจกรรมเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรกล หรือเครื่องกล
- (๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๖) การปะ การเชื่อมยาง ยกเว้น รถจักรยาน
- (๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัช

๕.๘ กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพัน การทาสารเคมีเคลือบเงาสี หรือการแต่งสีสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิตรูป ด้วยเครื่องจักร

(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษต่างๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน ยกเว้น การผลิตในครัวเรือน

๕.๙ กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่ เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน (๑)

(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ในทำนองเดียวกัน

(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่ กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้ อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม

(๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น

(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

(๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน

๕.๑๐ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอ

- ตั้งแต่ ๕ ก็ ขึ้นไป
- (๑) การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้า ด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยที่กระตุก
  - (๒) การสะสมปอ ปาน ผ้าย หรือนุ่น
  - (๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่น ด้วยเครื่องจักร
  - (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
  - (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
  - (๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
  - (๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้า ด้วยเครื่องจักร
  - (๘) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๕.๑๑ กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด การโม่ การป่นหิน ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๕) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์เป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (๗) การผลิตชอล์ค ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปตาน ท่อน้ำ เป็นต้น
- (๙) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๕.๑๒ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

- ทำละลาย
- ปิโตรเลียมต่างๆ
- หรือวัตถุคล้ายคลึง
- (๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัว
  - (๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
  - (๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์
  - (๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
  - (๕) การพ่นสี ยกเว้น กิจกรรมใน ๗ (๑)
  - (๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์
  - (๗) การโม่ การบดขุ่น
  - (๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
  - (๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
  - (๑๐) การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุคล้ายคลึง
  - (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๕) การผลิตแชลแล็ค หรือสารเคลือบเงา
- (๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งการกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค
- (๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

๕.๑๓ กิจการอื่นๆ

- (๑) การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ที่มีลักษณะเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร
- (๕) การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้ว หรือเหลือใช้
- (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้น้ำแล้ว
- (๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีสีสิ่งทอ
- (๙) การก่อสร้าง
- (๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๖ ผู้ใดประกอบการค้า ในกิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามที่กำหนดใน ข้อ ๕ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด และต้องปฏิบัติ และจัดสถานที่สำหรับประกอบการค้านั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไข อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(๑) หากสถานที่นั้นอยู่ในเขตควบคุมอาคารหรือต้องบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารที่ใช้ประกอบการ จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เว้นแต่ ในกรณีที่สถานประกอบการ ตั้งอยู่นอกเขตบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ต้องมีหนังสือรับรองอาคาร จากเทศบาลตำบลแม่วาง ว่าสามารถใช้อาคารนั้นในการประกอบการได้ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใดผู้หนึ่งที่อยู่ในอาคารนั้น ไม่ว่าผู้นั้น จะได้มาใช้บริการจากสถานประกอบการนั้นหรือไม่ก็ตาม

(๒) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเล ซึ่งจะทำรางระบายน้ำโสโครกไปจากที่นั้น ได้โดยสะดวก

(๓) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครก ด้วยวัตถุถาวร มีลักษณะเรียบร้อย ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๔) การระบายน้ำ และรางระบายน้ำนี้ ต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ น้ำในทางน้ำสาธารณะ หรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่ได้สมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหล หรือซังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกัน ควน มูลเข้า

กลิ่นไอแสง เสียง หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและทางระบายน้ำเพียงพอ และต้องจัดการสถานที่ มิให้เป็นที่อยู่อาศัย
ของสัตว์นำโรคทุกชนิด

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดให้เพียงพอแก่การประกอบการค้า

(๘) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งเปราะเปื้อนให้ถูกสุขลักษณะ

(๙) ต้องมีส่วนที่ถูกสุขลักษณะ เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการในสถานที่นั้น และต้องอยู่ในที่ซึ่ง
เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๐) สถานที่เกี่ยวกับการตาก หรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตาก หรือผึ่งสินค้า ตามที่
เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๑) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใด อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ คำแนะนำของ
คณะกรรมการสาธารณสุข หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบ
กิจการ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า ในเขตเทศบาลตำบลแม่วาง เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาต
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันการขอรับใบอนุญาต โดยงดเว้น การปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่
การค้า ซึ่งต้องควบคุมนั้นก็ได้

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า สมควรอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้า
โดยงดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวมาในวรรคหนึ่ง และการอนุญาตนั้น ไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึง
สุขภาพของประชาชนส่วนรวม ก็ให้ออกใบอนุญาตได้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ข้อ ๙ ผู้ใดจะประกอบกิจการที่ต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินกิจการ พร้อมสำเนาเอกสารหลักฐาน ซึ่งรับรองความถูกต้อง
จำนวน ๒ ชุด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือพนักงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ

(๓) สำเนาใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กรณี
สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่หรือต้องบังคับตามกฎหมายควบคุมอาคาร

(๔) สำเนาหนังสือรับรองอาคาร กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่ควบคุมอาคาร และ
ไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายควบคุมอาคาร

(๕) สำเนาหนังสือสำคัญการจดทะเบียนและสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาต เป็นนิติบุคคล

(๖) หนังสือมอบอำนาจ ซึ่งถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน ของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ กรณีเจ้าของกิจการ ไม่มายื่นขอรับใบอนุญาต ด้วยตนเอง

(๗) เอกสารอื่นๆ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

การตรวจสอบเอกสารตามวรรคหนึ่ง เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะเรียกให้ผู้ยื่นคำขอแสดงเอกสารฉบับจริง เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ตามข้อ ๙ แล้ว และได้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร ว่าครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้ยื่นคำขอ โดยผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต จะต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าตรวจสอบสถานประกอบการที่ได้แจ้งในใบคำขอรับใบอนุญาต ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามเทศบัญญัตินี้หรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาต

เมื่อได้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่งแล้ว และเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสถานประกอบการนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้แล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอประกอบกิจการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ผู้ประกอบกิจการ จะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยให้แนบเอกสารตามข้อ ๙ (๑) (๒) และหรือ (๕) (๖) และต้องแนบใบอนุญาตฉบับเดิมหรือใบแทนใบอนุญาตที่จะสิ้นอายุมาพร้อมคำขอต่อใบอนุญาต

เมื่อได้รับคำขอและเอกสารตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการ โดยนำการปฏิบัติตามข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ หากใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตใหม่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานต่อไปนี้

(๑) เอกสารตามข้อ ๙ (๑) (๒) และหรือ (๕) (๖)

(๒) เอกสารการแจ้งความฉบับจริงของเจ้าพนักงานตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๓) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๓ การออกใบแทนใบอนุญาตใหม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาต ให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ และให้มีวันเดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกรับด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือมีการเปลี่ยนแปลงอื่นใดอันเป็นสาระสำคัญในใบอนุญาต ให้ยื่นคำร้องขอต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการ ให้ยื่นคำร้องแจ้งเลิกการประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการเลิกกิจการ

ข้อ ๑๖ บรรดาแบบคำขอรับหรือขอต่อใบอนุญาต แบบใบอนุญาตประกอบกิจการ แบบคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในใบอนุญาต แบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาต แบบคำขอยกเลิกการประกอบกิจการ และคำขออื่นใด ตามที่เทศบัญญัตินี้ กำหนดให้ต้องยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ หรือที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

หมวด ๔ ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องชำระค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการตามข้อ ๕ ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบการค้าหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมประเภทที่มีอัตราสูงสุดเต็มอัตราแต่ประเภทเดียว ประเภทอื่น ให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ผู้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ถ้าผู้ประกอบการค้าในกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น หยุดการประกอบกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

หมวด ๕

ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ภายหลังได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบการค้า ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ และหรือข้อ ๘ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาดภาวคลังสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดสม่ำเสมอ และต้องรักษาพื้นผนัง เพดาน และรางระบายน้ำให้สะอาดและมีสภาพดีอยู่เสมอ

(๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขต สถานที่ และตามกำหนดวัน เวลา ที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุ หรือวัตถุแห่งการค่านั้นจัดไว้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน แมลงสาบ และสัตว์อื่นๆ

(๔) ต้องรักษาสถานที่มิให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บสิ่งของที่เป็นอาหารให้มิดชิด

(๕) การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามกฎทุกอย่าง ให้ถูกสุขลักษณะตามแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น มอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้านั้นได้ ในเวลาอันสมควร เมื่อ ได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(๘) ปฏิบัติการอื่นใด อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ มาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ คำแนะนำของ คณะกรรมการสาธารณสุข คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น รวมทั้งเทศบัญญัติ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลแม่วาง

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๙ ผู้ใด ประกอบการค้าประเภทหนึ่งประเภทใด ซึ่งกำหนดไว้ใน ข้อ ๕ ในเขตเทศบาล ตำบลแม่วาง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดอื่นใด ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ มีความผิดและต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

หมวด ๗

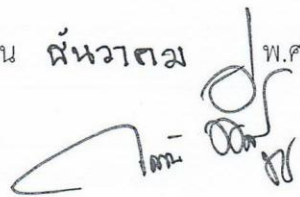
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ บรรดาใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพ ที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่แล้ว ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องยื่นคำขอ รับใบอนุญาตประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่วาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ในการออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้การปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายไกรลักษณ์ พิรพุทธรางกูร)
นายกเทศมนตรีตำบลแม่วาง

เห็นชอบ

(นายเจริญฤทธิ์ สงวนสัตย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่